

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 90.

W NIEDZIELĘ DNIA 9. LISTOPADA 1800.

Z Wiednia d. 1. Listopada.

Arcy Xzna Elzbieta ; rzywił. iu w do-
brym zdrowiu d. 28 p.m. po południu z
Ibspruka. — C. K. Jenerał major hrabia Ha-
dik uczynił patryotyczną ofiarę, przyrze-
kając co rok po bitwie wojna trwa po 500 ryń.
z swej pensyi 2000 ryń płacić. Patryo-
tyczny ten dar kaszył J. C. K. M. przyjąć i
jemu swoje z tego powodu ukontentowanie
oświadczyć. — Następcy szlachetny i
ludzkości czyn oca Elciariususa, zakonu
Franciszkanow w Aspara nad Zaga, w czasie
wybuchu d. 14 sierpnia roku bieżą-
cego w Hörsdorf pożaru, zastąpił na
szczególniejszą rolę. Gdy dym wspom-
nianego pożaru w Aspara posreżony zo-
stał, pospieszył tam godny kapitan z domi-
nikalną sikawką do Hörsdorf, przykła-
dając się nayskateczniej nie tylko zachęca-
niem przytomnych, ale nawet osob. swo-
ją do uczestnienia ognia w naysieb. spiecz-
niejszych miejscach, prócz tego z naraze-
niem życia swego wyrstował szczęśliwie
kobietę nazwiskiem Anna Marya Göschlin,

z domu jednego, który na około płomienie
ogarnęty, i już za zgubioną była miana,
gdyż góra co moment zapadnięciem grozi-
ła, za pomocą wyłamania w murowaney
kraty, co każdy za niepodobną rzecz
miał.

J. C. K. M. dał nowy dowód nieprzer-
wany swej staranności o obronę swych
wiernych poddanych, przedsięwzięc
kie środki, które w przypadku, gdyby u-
silne życzenie Jego zrobienia chwalebnego
i trwałego pokonu przez nieprzyjaciela zni-
szczone zostało, potrafił ukochaną oyczy-
znę naszą od napaści nieprzyjaciela zastoi-
nić. J. C. K. M. Raczył w tym oycowskim
zamiarze własną swoją ręką pod d. 17 paź-
dziernika naywyższemu burgrabi Czeskie-
mu hrabi Stambach ożaywić, iż koniecz-
ną jest rzeczą, aby z Czeskich mieszkań-
cow jeden legion był wystawiony i na o-
bronę królu użyty. Ponieważ do wyko-
nania tego rozporządzenia potrzebna jest
summa 400,000 ryń. mają przeto bydź sta-
ny zwołane, aby ją same bez uciążenia

nych klas ludu złożyły; z resztą wszyst-
ko ma być zrobione i wykonane podług
rozrządzenia Arcy Xcia Karola. — Nay-
wyższy burgrabia Czeski zwołał przeto
na d. 22 października seym, który w dniu
tym o godzinie 9 z rana przez zgromadzo-
nych w znaczney, liczbie deputowanych o-
tworzonym został. Naywyższy burgrabia
komunikował zgromadzeniu wspomiane
wyżey własnoręczne J. C. K. M. pismo, i
w krotkiej lecz zwięzłej mowie, odwo-
łując się do chwalebego patriotyzmu,
którym się od dawna stany Czeskie dy-
stengwowały, przełożył J. C. K. M. oycow-
skie zamiary. Potym miano przystąpić do
kreskowania, lecz zgromadzenie tak dale-
ce oycowską J. C. K. M. starannością wzru-
szone zostało, iż zaraz po uczynionym
włosku, jednomyślnie uchwaliło złożenie
summy 400,000 ryń. przez samych dobr-
posiadaczow. W tymże momencie posta-
nowiło wysłać deputacją do Arcy Xcia
Jmć Karola. Deputacja na której czele
znaydował się naywyższy burgrabia, jako
naczelnik stanow, udała się do kochanego
Xcia, doniosła mu, iż stany za jednomy-
ślnym wykrzyknieniem postanowiły zoay-
większym uczuciem żadaną summę u nog
J. C. K. M. złożyć, i dziękowała mu imie-
niem całego kraju za przyjęcie na siebie
obrony naszej oyczyzny. Wyraziła zu-
czuciem iak wiele Arcy Xzę Jmć przyłożył
się do obrony tego Królestwa i wszyst-
kich ogółem Cesarskich państw, w naywięk-
szym niebezpieczeństwie 1796 roku, i zro-
bił się przez to zbawcą Czech: prosiła go
daley, aby jeszcze raz przyjął na siebie
ten szonowany obowiązek, i w przypadku
nieprzyjacielskiego ataku, na czele Cze-
chow stał się powtórnie zbawcą tego kra-

ju. — Arcy Xzę Jmć podziękował "deputa-
cyi za tę ufność, i zapewnił ją w nayczul-
szych wyrazach, iż wszelkiego starania do-
łoży, a nawet narażeniem swego zdro-
wia, przelaniem krwi i poświęceniem wła-
snego życia na obronę oyczyzny i odpo-
wiedzenia oycowskim uczuciom J. C. K. M.
swego naylaskawszego brata. Dobry ten
Xzę oświadczył przytym, iż dzień ten mię-
dzy nayweselszemi w życiu swoim liczy,
pręgię go przeto w towarzystwie deputa-
cyi tak przychylnych i prawdziwie pa-
tryotycznych staaw Czeskich przepędzić,
i zaprosił ją z tego powodu do siebie na
obiad.

Arcy Xzę Palatyn Węgierski wprzed-
się zwięzłej podróży swey na oglądanie in-
surrekcyynych woysk przybył do Ko-
morn, gdzie zjechał się z Arcy Xzną Jmć
matronką swoją. D. 22 oboje Arcy Xst 40
przybyli do Raab, gdzie Arcy Xzę Jmć
obejrzał tamteysze insurtekcyne korpus,
która w obecności jego i w przytomności
swego wojewody hrabiego Karola Zichy de
Vasonko z bronią musztę odprawiło. D.
23 puścił się Arcy Xzę Jmć w dalszą po-
droż do Papa dla obejrzenia tamteyszego
korpusu, a z tamtąd przyb.ł w dobrvm
zdrowiu na wieczor do Steinmager, gdzie
rownie zobaczył tamteysze korpus. Arcy
Xzsa Jmć wyjechała także d. 23 z Raab,
przybyła w wieczor do Ungarisch-Alten-
burg, d. 24 w południe do Esterhaz, a w
wieczor do Oedenburga, gdzie się znowu z
Arcy Xciem Jmć zjechała. — Z Temeswaru
piszą pod d. 20 października: Piękny przy-
kład dawney waleczności i wierności Illi-
ryckiego naredu do swego Monarchy, mo-
żna widzieć zastępującego chwalebne go
czyuu uprzywilejowanego Wielkiego Księ-

daer dystryktu w kommitacie Torontal r: scy zagraniczni ministrowie odwiedzili go Mieszkańcy tego dystryktu z 10 wsi złożonego, byli iak wiadomo dawnych czasow woyskowemi, za panowania zaś Świętey pamięci Maryi Teresy rozmaitymi przywilejami udarowani, i do Królewsko-Węgierskiej nadworney kamery przyłączeni zostali; teraz gdy Torontalerski komitat na ten dystrykt rozpisal przypadającą liczbę insurgentow, udał się tam archimandryta Keugyelacz, wydobyl zachowaną w kościele starą chorągiew, i przypomniawszy w krotkiej prz mowie zgromadzonem gromadom ich dawne męstwo żołnierskie, rzekł do nich: "Kto ma jeszcze męstwo wysść przeciw nieprzyjacielowi w pole, niechay rękę na tey chorągwi położy:" Natychmiast roznosząc liczbę rzuciła się do niego, i w krotce przez przepisany gości przeszło 600 osób samey młodzieży żywey stawilo się pod broń.

Z Konstantynopola d. 29. Września.

Z Egiptu nadeszła wiadomość, że między W. Wezyrem i kommanderującym jenerałem Francuzkami woyskami zawarte zostało zawieszenie broni, dla odnowienia umowy, którą jenerał Kleber dawniey podpisał. Dalszego jednak potwierdzenia tey wiadomości należy jeszcze oczekiwać. — D. 22 admirat Uflakow przy odgłosie Turcach armat i wzajemnym powitaniu się przepłynął około Konstantynopola z flotą swoją i przy Bujukdere w kanale, niedaleko uścia czarnego morza, na kotficy stanął. Miałemą że tu z 10 dni zabawi. Rofsyyński poseł z Bujukdere, gdzie rownie i k wiele innych ministrow swoje mieszkanie ma, poptynął z znaczną świtą na przeciw niego, i dał dla niego wczoray ucztę. Za jego zaraz przybyciem wszy-

scy zagraniczni ministrowie odwiedzili go na okręcie. W. Sultan udarował go potownie brylantami wysadzonym piorem. Przeznaczony dawniey do Malty korpus Rofsyyjskiego woyska od 2000 ludzi pod Xciem Wołkońskim znajduje się na tego flocie, która składa się z 11 liniowych okrętów i 7 fregat. Trzy z nich liniowe okręty i 2 fregaty należą do eskadry Archangelu. W reszcie okrętow widzieć lepszą budowę niż w tych. W Korfu zostało się 150 Rosyanow i tyleż Turkow. Reszta pozostałej jeszcze Rofsyyjskiej sity we Włoszech składa się z 6 fregat pod hrabią Woynowicz i 2000 lądowego woyska pod jenerałem Borozdin w Neapolitańskim stojących. Trzy z tych fregat stoją w Ankonie, a drugie trzy pod Neapolitańskimi brzegami.

Z Paryża d. 18. Października.

Korrespondencya naszego ministra z Angielskim rządem jeszcze nie ustala. — Pogtoska iakoby Anglicy Kadyx wzięli nie potwierdziła się. — Jenerał Bernadotte przy był do Paryża. — Lord Holland powrocil na Duńskim okręcie z Kile do Anglii. — W Auxere bywszy kommandant Strasburga, jenerał Sparre, rodem Szwed, umarł w ubogim stanie. Przed rewolucją był pułkownikiem w Francuzkiej służbie, potem został jenerałem i dowodził z pomysłnością jedną dywizją w Szampaan. — Głowny sztab naszych armiy ma się odiać, stosownie do wyroku konsulow, z 120 dywizyjnych, z 24 brygady jeneratow i z 120 jeneratow adiutantow, składać. Dywizyony jenerał ma mieć 3, a jenerał brygady 2 polcych adiutantow. Co rok mają być jeneratowie oznaczeni, ktorzy do aktualney służby będą potrzebnymi. Dywizyony jenerał będący w aktualney służ-

bie będzie brał rocznie 15,000 jenerał brygady 10,000, a jenerał adiutant 6000 fr. Jeżeli będą w polu dostaną jeszcze 4tą część swej pensyi w dodatku. Ci jenerałowie którzy nie będą w aktualney służbie tylko połowę powyższej pensyi brać będą. — Senator Clement de Ris napisał do policyjnego ministra Fouché, za którego staraniem szczęśliwie wyratowanem został, czyli list z podziękowaniem. Dziewnością dnia znajdował się z zawiązanymi oczyma, powiększonej części w iaskini, w ręku rabusiów. Gdy mu policyjanie o godzinie 3 zrana w lesie Leches na ratunek przybyli, strzelili do niego rabusie, lecz bezskutecznie. Trzech z nich złapano, ale i reszta nie ukryła się. — Ob. Firmin Didot wynalazł nowy gatunek pięknych liter Greckich, które są regularniejsze i przyjemniejsze dla oka. Wydrukował niemi utamek z Tyrtusza i oddał go na próbę narodowemu insytmutowi. — Urzędowe wiadomości w Monitorze potwierdzają iuz także wygnanie Rigaud z St. Domingo przez jenerala Toussaint Louverture, który jest od pierwszego konsula pełnomocnictwem opatrzony. Miejsca które Rigaud zajmował, są republikanckimi, żołnierzami osadzonymi, i pokój zupełnie przywrócony został. Z powszechnego przebaczenia, które Toussaint ogłosił, ust między innymi cudzoziemcami Bellegarde wyjęty, który miał być z tych osady wygnany. — Ob. L. forest, który jest na sekretarza legacyi do Luneville przeznaczony, był dawniej przez 10 lat konsulem w Ameryce, i jest bardzo światłym i spokojnym człowiekiem.

Oto są dalsze niezawodne wiadomości o zrobionym przeciw Bonapartie spisku: Pewny człowiek pisał do Ob. Bou-

ienne, tajnego sekretarza pierwszego konsula, iż ma ważne do odkrycia murze-czy. Bourienne kazał mu do siebie przywść. Muszę Ci donieść, rzecze on, iż życie Bonapartego w naywiększym niebezpieczeństwie się znajduje. Oam osob postanowito go zamordować; ja należę do nich. Zgryzota sumienia, która mnie dręży, skłoniła mnie do odkrycia ci tego tajemnicy. Bourienne pospieszył zaraz do policyjnego ministra Fouché. Ten pytał się, czyli dzieł, w którym ten zamach ma być wykonany, jest iuz oznaczony. Odpowiedź była nie; gdwą sprysiężeni chcą tak długo czekać, poki ich się nie zbierze licba 12. Ł two jest, rzekł minister, dodadź im 4 osoby, które się utożają iakoby do ich spisku należały, a te podadzą nam sposobność do zniszczenia go. Wspomniony wyżej człowiek, który tę tajemnicę odkrył, odebrał potym zlecenie przystawić swoim kolegom potrzebnę 4 osoby. Stało się. Każdy z sprysiężonych odebrał od jedney znanej osoby po go ludorow, i zeszli się potym u jednego traktyera. Na końcu obiatu oznaczono dzień, w którym zaboystwo miało być wykonane. Obrano do tego dzień, w którym opera Horacyuszow pierwszy raz będzie grana, w nadziei, że przy wielkim natoku ludzi pewnie będą mogli swoy zamysł wykonać, procz tego ugadzono się podpalić ogień, żeby przez to zrobić zamęszanie i salę dymem napęcić. Gdy ten dzień nadszedł minister Fouché uwiadomił pierwszego konsula o wszystkim. "Coż mamy czynić, pyta się na ostatku, a coż Ty chcesz czynić?", "Ja chcę na operę pójść, odpowiada Bonaparte, „ Gwardya, która mu towarzyszyć miała została

pomnożoną. Pani Bonaparte postrzegła to i pytała się swego męża o przyczynę. On odpowiedział: ponieważ na operze będzie naciek, rozumem, że liczna około mnie straż będzie potrzebna. Gdy z nim do loży przybyła, uważała, że minister policji, prefekt i inne osoby bardzo z zatrudnioną ustawą odchodzili i przychodzili. Pyta się znowu swego męża o przyczynę. "Nie ma nic, odpowiada iev, zatrudnił się operą.", W moment potem przychodzi minister policji do loży, i donosi Bonapartemu, że spiskowi już są aresztowanymi, i że przy niektórych znaleziono pugnaty, luty i szermierze. — Demerville, który pieniądze po między spiskowych miał rozdać, był dawniyskretarzem u Barretra; nie jest on jeszcze aresztowany, tylko oba bracia Arena, Korsykania Moltedo i zoin Antonelle, z 60 blisko inoemi osobami. Z żadney z resztą okoliczności nie pokazują się, żeby spiskowi dalszy jaki plan rewolucyi w przedsięwzięciu mieli. — Ceracchi odebrał przed niejakim czasem od pierwszego konsula zlecenie, aby mu zrobił statue wolności. Jakże ją mieć chcesz, zapytał go się Ceracchi, stojącą czy siedzącą, klęczącą czy leżącą? Pierwszy konsul rozgniewał się na takowe pytanie i kazał mu wyjść z pokoju. Od tego momentu często się Ceracchi przeciw Bonapartemu uosił. Człowiek ten jest popętliwego charakteru, i najpierwszym był sprawcą rewolucyi w Rymie, z powodu której Piusa VI. tak nieszczęśliwy los spotkał. — Jeonę jeszcze osobliwą lecz pewną przywodzą anekdotę. Przed trzema laty przyszedł człowiek dniem przed 18 fructidora zrana do Carnota, który na ów czas był dyrektorem, kazał go obudzić, i oświadczył mu,

jeżeli nie uciecze, że nazajutrz z rozkazu swych kollegow zamordowany będzie. Wspomniony człowiek z niczem się daley nie wydał, i zaraz się oddalił. Ten sam człowiek, który Carnota ostrzegł, że się ucieczką ratował, a którego on więcej potym nie widział, przyszedł znowu dnia 10 października do Carnota, i rzekł do niego: "Znasz mnie zapewne od owego czasu i wiesz czym się pomylił. Teraz powiadam Ci, jeżeli Bonaparte bez przyzwolity ostrożności dziś na operę poydzie, bęzie zamordowanym.", Carnot pobiegł czymprędzey donieść o tym pierwszemu konsulowi, lecz on już o wszystkim wiedział.

Audyencya, którą nie dawno trybunatu pierwszego konsula miał, była bardzo okazała. Gwardye konna i piesza stały pod bronią; bito w bęben i muzyka grała marsz, gdy trybunatu wchodził do pałacu Tuilleri, który radca Benezech do pierwszego konsula wprowadził. W przemowie, którą prezydent trybunatu Craffou do niego miał, wyraził jeszcze: "Nastć na życie pierwszej rządowej osoby w Rzepltey, jest to samo co pogrzyć wszystkich dobrych Francuzow i samą nawet Rzepltą w niebezpieczeństwo. Wstrzymaj wobec wrodzoną Ci wspaniałość; jest to zbrodnia publiczna, jest to zbrodnia obrażająca naród, która ukaraną być musi. Nie zaprzeczysz tego, Obywatelu Konsulu, że wiele zrobionych było spisków w różnych czasach i pod różnemi farbami, na które ani dowody, ani wyroki nie nastąpiły, przez co wielka liczba dobrych obywateli szkodliwą powzięła nieufność. Czas już żeby im koniec położyć. Tak sprawiedliwy, tak mądry rząd, na którego Ty jesteś czele, nie ogłosi nig-

dy tak prawdziwe i aktualne spiski; lecz skoro są raz oznajmione, bierze oraz na siebie obowiązki ooych z wszelką uroczą stością i mocą ustaw dochodzić. Tym sposobem uspokoi nakoniec wszystkich przyjaciół Rzepltey i poda im sposobność do okazania ufości i wdzięczności, która się należy dobru, które zrobił i większemu dobru, które jeszcze jest w stanie zrobić. „ — Pierwszy konsul odpowiedział między innym: ” Dziękuję Trybunatowi za ten dowód jego przychyłaości. — Nie podpadłem żadnemu aktualnemu niebezpieczeństwu. 7 lub 8 nikczemnych ludzi, tu bo mieli chęć, nie mieli jednak siły do wykonania zbrodni, którą wymyślili. Procz pomocy wszystkich dobrych obywateli, znajdujących się na operze, miałem jeszcze przy sobie pikietę moiey waleczney gwardyi. Nikczemnicy nie byłiby iej widoku potrafilo zniszczyć. Policya przed się wzięta jeszcze mocniejsze środki. Przywołzę dla tego wszystkie te szczegóły, że może jest potrzebą, aby cała Francya wiedziała, iż żyje iej pierwszej osoby iej rządu nie podpada w żadnym przypadku niebezpieczeństwu, poki ona zaufanie na rodu posiada. „ — Officyerowie gwardyi byli potem pierwszemu konsulowi także prezentowani.

D. 21. Października.

D. 18 przybył tu jenerał Moreau. Po południu o godzinie 4 udał się do pierwszego konsula. Skoro ten dowiedział się o jego przybyciu, opuścił radę stanu i po kilka razy do swoich piersi go przycisnął. W moment potem przyniesiono pierwszemu konsulowi parę pistoletów brylantami wysadzonych. ” Nie mogli mi ich rzekł, w dogodniejszym przywieść czasie, „ i za-

raz ofiarował je jenerałowi Moreau. Po tym obrodziwszy się do ministra wewnętrznego rzekł: ” Potrzeba na tych postatkach jedną lub dwie bitwy jenerała Moreau kazać wyrażać; lecz znowu nie wszystkie dodać, bo racmyłyby świetność brylantów. ” Z Moreau przybył tu jenerał Latorie. Wspomniane wyżej pistolety były na podarunek zagranicę przeznaczone. — Bywszy minister Carnot pojechał do St. Omer; tam chce żyć we wsi swey żony. — Jenerał Vaubois bywszy kommandant w Malcie przybył tu. Wnijdzie teraz do senatu, którego jak wiadomo jest członkiem. — Jenerał Berthier jest w tych dniach w Paryżu spodziewany; d. 7 przejeżdża już na powrot przez Barcelonę. — Amerykański minister Murray odjechał onegiaż na swoje poselstwo do H. g. — Hr. bia Cribenzel, który jako pełnomocnik Cesarzski do Lunville przybędzie, jest podług wtejszych pism, synem ministra tego nazwiska, który dawniey z chwałą przez wiele lat rządził Niderlandami. Syn jego rozszedł się w Bruxelli. — Jeżeli przydzie z Anglią do negocyacji port Antwerpil będzie dla wszystkich Angielskich okrętów do zawilania wolny. — Bank Francuzki odprawił powszeckne zgromadzenie 2200 akcyonistów, na którym podzielona została dywidenda po 5 procentow. — Dla naszych iencow w Turczach postano potrzebne pieniądze; pierwszy transport już odebrali.

Wczoray wydał konsulowie obszerny wyrok względem emigrantow. Z listy emigrantow są podług niego wymazani ci wszyscy, którzy już zniey teraz wymazani byli; daley wieśniacy, artyści, studzacy, osoby które przed 14 lipca 1789 z Francyi wyszły, Maltańscy kawalerskie

którzy się w Malcie pod czas kapitulacyi tey wyspy znajdowali, &c. Zostaną się na liście ci którzy przeciw Francyi oręż nosili; ci którzy należą do dworu wyszłych z Francyi Xząt; lub od nich lub nieprzyjacielskich mocarstw urzędy posłów lub agentów przyjęli; ci którzy przed 4 Nivose roku 8 niestarali się o wymazanie z listy, &c. Ci emigranci którzy już są wymazanemi, lub wymazanemi być mają, nim sekwestr będzie zdjęty ustatą przyrzecz wierność konstytucyi, i zostaną przez czas wojny i rok po powszechnym pokoju pod dozor m rządu, aby wewnątrz spokoynność i posiadanie dobr, które przez konstytucyą kupcom narodowych dobr zarządzonym zostało, prz rwane nie były. — Zadanego poprzedaiezo rapportu ministra policyi pokazuje się, że 145,000 osób było na Emigrantow liście, do której jeszcze być zrobiony dodatek. Dyrektoryat wymazał ich 13,000, a terażniejsi konsulowie 1200.

Z Medyolanu d. 14. Października.

Dowiadujemy się z Modeny, że jenerał Pino przed 7 lub 8 dniami uderzył na ubroionych Toskańczyków, którzy przeciwsiedtszy linią zawieszeniem broni oznaczoną, zajęli stanowisko Fumalbo, St. Pellegrino i Castelnouvo di Casfagnana. Toskańczykowie za zbliżeniem się woyska skupili się w St. Pellegrino i wystrzałem z karabinow Cysalpińczykow przyjęli, lecz wkrótce wypartemi zostali od szefa batalionu Ronea, który ich do uciezki przymusił, zabiwszy im 10 ludzi, 30 w niewola zajął i około 100 karabinow zdobył, pomiędzy ich ami znajdując się jeden offycer. Wkrótce potem 4000 woyska Francuzkiego udało się ku Luce przez

Casfagnane, gdy tym czasem jedna półbrygada będąca w Sestri w Genueskim odebrała rozkaz udać się przez Sarrzana do Luki. Jeżeli wierzyć można powszechnie rozgłoszony pogłosce, znaczne korpus woyska Francuzkiego ma się udać ku Liwornowi, gdzie iak utrzymują, woyska Neapolitańskie wylądowały. Lecz zdaje się, iż zajęcie na nowo krajow Rzepltey Lukańskiej do pogłoski tey było powodem.

Rząd nasz Ob. Melzi Erile mianował ministrem Rzepltey Cysalpińskiej przy pierwszym konsulu Bonaparte. Ob. Scabaldi mianowany postem Cysalpińskim przy Xciu Parmy, na dniu 3 miał wstępną audyencyą.

Żegluga na rzece Po otworzoną została; zbywało nam na soli, lecz teraz znaczną iey odebraliśmy ilość.

Kraje Rzepltey Cysalpińskiej rozszerzone zostały przyłączeniem do nich prowincyi Nov rese aż do S. sia. Prowincya ta w roku 1743 Krolowi Jamé Sardyńskiemu ustąpioną była. Przyłączenie to nastąpiło dnia 1 vendemiaire (23 września). Jenerał kommenderujący Brune uwiadomił o tym wydział wyznaczony od rządu Cysalpińskiego dla ułożenia przyzwoitych środków w celu opatrzenia w żywność armii Francuzkiej tak w krajach naszej Rzepltey iako też w Xięstwach Parmy i Placencyi zostaiący.

Wczoray jenerał kommenderujący Brune odprawił rewiał z woyskiem złożonym w jedney części z woyska Francuzkiego, a w drugiej z różnych korpusow naszej gwardyi narodowej, która ma być powiększona 50 ludźmi o hotników konnych, swoim kosztem mających się w wszystkie potrzeby opatrzyć.

Nowe członki komisji wykonawczej w Piemontie rozpoczęły ośmianę w rządzie od zmniejszenia do połowy płacy, która im od generała Dupont oznaczona była.

Z Turynu d. 9. Października.

Przedostatniej nocy aresztowano tu bywszego senatora Durando oskarżonego, iż jako jeneralny adwokat fiskały największych okrucieństw na republikanach dopełniał.

W zamku Masino odkryto znaczną liczbę broni i amunicyj wojennych, pomiędzy inną bronią znajdowało się tam 3 haubice 2 moździerze, 3 armaty &c. Bywszego hrabiego Masino aresztowano tudzież wiele innych osób, oskarżonych podobnie jak on o urządzenie w roku zeszytym, morderstwa żołnierzy Francuzkich i w utrzymywanie tajemnych schadzek od czasu zajęcia przez Francuzów Piemontu, na których nowe plany wyrznięcia wojska Francuzkiego układano. W liczbie aresztowanych jest także pleban S. Warzeńca, rozumiemy, iż w dniach kilku rozstrzelanowi zostaną.

Z Stuttgardu d. 19. Października.

Wyrok generała kommanderującego Moreau względem zburzenia trzech twierdz jest następujący:

Armia Renu. — W głównej kwaterze Augsburgu dnia 21 Vendemiaire roku 9 (13 Października). Jenerał kommanderujący zważając, że zburzenie fortyfikacy twierdz Ulmu, Ingolstadtu i Filipsburga ważną jest rzeczą dla armii, tak z powodu ich rozbrojenia i oszczędzenia żywności potrzebnych na zapas dla nich, jak i z powodu korzyści jakie mogłyby zjednać nieprzyjacielowi w przypadku pomyslnych

dla niego wypadków zdarzeń wojennych. Zważając, iż utrzymywanie w stanie niedzielnym tych twierdz nie zdaje się aby mogło dopomagać jakimkolwiek działaniom armii czyli to obronnym czyli też zaczepnym, &c. a upływający czas zawieszania broni może wkrótce spowodować rozpoczęcie nieprzyjacielskich kroków, roztrepaność przeto niedozwala oczekiwać wyroku rządu względem zburzenia twierdz pomienionych, stanowi: Art. 1. Zburzenie fortyfikacy twierdz Filipsburga, Ingolstadtu i Ulmu z należącemi do nich cyta-dellami w jednymże czasie przedsięwzięte będzie. Art. 2. Okopy i szanie będą zniszczone, inne zaś fortyfikacy minami wysadzone zostaną. Art. 3. Twierdze powyższe rzeczone a najszybciej Filipsburg będą tak zniszczone bądź przez miny bądź przez wodę, aby ile możności przeszkodzić nowemu ich naprawieniu i zrobieniu z nich miejsc obronnych, chyba za pomocą wielkich kosztów, w tym iednak zburzeniu należy mieć wzgląd aby prywatni właściciele uszkodzonymi nie byli. Art. 4. W Ingolstadius i Ulmie potrzeba tylko przygotować miny lecz aż do nowego rozkazu z użyciem ich czekać należy. Art. 5. Jenerał kommandant artylerji dostawi potrzebnej na te działania ilości prochu. Art. 6. Jenerał leitaant St. Suzanne ma sobie szczególniej polecone przyspieszenie niniejszego wyroku w Filipsburgu; jenerał leitaant Grenier w Ingolstadius, a jenerał leitaant Richpanse albo ten, który w tym momencie miejsce jego zastępuje, w Ulmie. Art. 7. Kommandant inżynierów przy armii dopełni wszystkiego, co się tyczy jego względem wykonania niniejszego wyroku.

Podpisano Moreau.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 9. LISTOPADA 1800.

Z Strasburga d. 19. Października.

Jenerał Richepanse znowu tu przy-
był. — Jenerał Laborie wraz z jenerałem
Moreau pojechał do Paryża.

Od kilku dni przybyło do miasta na-
szego wiele batalionow woyska z prawego
brzegu Renu, które tu na załodze pozostają;
obywatele przeto tuteysi uwolnieni
będą od służby, którą dosyć długo w czasie
niebytności woyska odbywać musieli.

Od brzegow Menu d. 21. Października.

Powszechnym jest mniemaniem, iż
kongres w Lunewille rozpocząć się w
dniach pierwszych nadchodzącego miesią-
ca, a przynajmniej większa część mini-
strow składać go mających już się tam w
tym czasie znajdować będzie. Nigdy
żądanie pokoju nie było ani tak żywe
ani tak ogólne jak dzisiaj; wszystkie ży-
czenia są za dobrem skutkiem negocyacyi,
które rozpocząć się mają. — Listy z Man-
heimu donoszą, iż twierdzę Filipsburg d.
19 b. m. burzyć zaczęto.

Podług jednej Niemieckiej gazety
hrabia Wittburg minister Bawarsko Pa-
latoński przy warcie Wiedeńskim odwoła-
nym jest, lecz dotąd niewiedomo kto na
tego miejsce jest przeznaczony. P. Graf.

fenreuth sprawujący interesu będzie tym-
czasowo miejsce ministra zastępował.

Z Kadyx d. 30. Wrzesnia.

Choroba Bogu dzięki codziennie się
zmniejsza. Chłodne powietrze i deszcz
zmniejszają liczbę chorych, a liczbę u-
zdrowiających pomnażają. Podług dokła-
dnego rachunku było ze wszystkim 44,000
chorych, z których 8000 umarło, a 6000
jeszcze choruje. Tuteyszy rządca umarł
także na tę chorobę. Chcał miasto przez
trzy miesiące jeszcze mieć zamknięte, i na-
wet wysłany ztąd nie pozwalał powro-
tu. Przed kilku dniami pokazało się zno-
wu wiele Angielskich przewoznych statkow
pod brzegami. W Sewilli umarło na tę
chorobę 500 osób.

Z Hamburga d. 16. Października.

Lord Whitworth dzisiaj wraz z swo-
im orszakem pojechał do Gluckstadt,
gdzie wsiędzie na okręt wojenny Angielski
pilot dla powrocenia do Londynu.

Przez wzgląd na zarżną chorobę
która wroźnych portach Hiszpanii paucie
Magistrat nasz zabronił wnyścia na Elog
wszystkim statkom będącym w portach
Hiszpańskich. Dla wysuwanca tego ostro-
żności środka, przy wysciu Eby kilka uz-

broionych statków postawić rozkazai. Sprzeciwiający się temu wyrokowi i pomimo jego wylądować usiłujący śmiercią karani kędą. Rząd nasz wezwał także inne rządy w których krajach leżą, uścicia E by i Wetryy aby podobne rozrządzenia wydaty.

Z Frankfurtu d. 24 Października.

Margrabia Luchesi Minister Pruski iadąc z Berlina wczoray przez miasto nasze przejeżdżał. Pojechał do Moguncyi ząd jak powszechnie mniemają uda się do Paryża.

Ob. Ludwik Bonaparte wczoray tu przybył, a dzisaiy zrana w dalszą do Berlina udał się drogę. Mowia, iż z Margrabią Luchesi konferencyą odprawił.

Gazety, które niedawno roztosiły były o marszu woyska Pruskiego do pro-

wincyy Anspach i Bayreuth, mowia dzisaiy, iż wiadomość ta bynajmniey się nie potwierdza.

Z Bruxelli d. 18. Października.

Podług i.s.ow z Kale dnia 13 przybył tam znouw statek pokojowy Angielski z depeztami do ministra Talleyrand.

Generał Sarrasin w niebytności i generała Murat ma kommandę nad wojskami stojącymi obozem pod Amiens, którzy znaczna część już ztamtąd ruszyli. Z woyska tego wiele bat lonow granadyerow i ist przeznaczonych do Nancy gdzie w czasie trwania kongresu na założenie stać będą

Książa Belgiccy, którzy przezwli swoje wygonienie w okropnyca pustyniach Guizony Francuzkiy i ci, którzy znajduja się jeszcze na wyspach Rhe i Oleron, otrzymają wkrótce wolność powracania na terytoryczny, gdzie pod dozorem urzędow zostawać będą.

D O N I E S I E N I A.

W przysztym miesiącu d. 5 Gudnia roku bieżącego, na mocy wyrokien Gubernialnego rozprządzenia, będzie w C. K. Krakowskiej Dyrekcyy Policyi odbywać się litacja na dostawienie potrzebnych materyatów na umundurowanie wszystkich Policyanow w liczbie 57 osób, to jest: jasno szczerpakowego koloru sukna na spodnie, kamizelki, mundur i płaszcz; płotna na koszule, garki i podszewkę; kapeluszy, botow i wstążek do wstążow; zielonego sukna na kotnierze i wyłogi; drelcau na kitle i podszewkę do płaszczow, oraz tornistow i halsztukow, i z tym liwerantem który ugodzi się za najtanszą cenę i potrzebne wadium złoży, będzie zawarty trzyletni kontrakt. Ci przeto, którzy rozumiają się bydź w stanie dopełnić miższych im się przetożyc warunkow, mają się w rzeczonym wyżej dniu o godzinie 9 rana na ulicy Szpitalney w domu Dyrekcyy Policyi pod Nrem 574 stawić. W Krakowie dnia 6 Listopada 1800.

Per Cas. Reg. Forum Nobilium Lublinense Galliciæ Occidentalis singulis Creditibus hypothecariis Elicti Comitatus Polocki medio presentis Elicti octavo reddunt. quod item Petrus Com. s. Polocki sub prædicta Septembris a. e. No. 11138 C. sionum in Bro. rum suorum hic Fori exhibuerit, quod sine percipientium itaque sub hac Cessione Bonorum Creditorum, tum eligenti Interimialis Curatoris Alis terminis in 2um Decembris a. e. præfigitur, qui die Creditores, ut bona tam in iustitia hic Fori comparant, citantur eo s. tute, quod accivis illorum liberum sit, Cessione Bonorum, tum allegata huiusce C. sionis in actis huius Registraturæ in s. p. e. C. etiam Creditoribus hypothecariis Curator absentium in p. s. o. q. advocati Fiedarowicz constitutur, qui necessarias informationes eo certus suppe ditandas habent, quod s. c. u. s. i. g. r. a. t. a. s. a. f. e. r. s. c. u. a. c. t. i. o. n. i. s. z. u. æ. s. e. q. u. e. l. l. a. s. s. i. b. i. m. e. t. a. s. i. s. i. m. p. u. t. a. s. h. a. b. e. r. a. n. t.

Ex C. nsilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis Galliciæ Occidentalis Datum Lublin die 30 7b s. 1800.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmia tym Etyktem Panu Piotrowi Zabie; ze Pan Woyciech Rylski usądow tych, o przeciwie sprawy

naprzeciw maście krydalney Fabiana Szaniawskiego i Maryannie Szaniawski co do sumy 40 czer. zł. i 90 czer. zł. żatobę na niego podał, i opomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżałowany został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż adwokata tutejszego Pana Baniwicza, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisow ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 18 Listopada 1800 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Olechowski.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej.

W Krakowie dnia 23 sierpnia 1800 roku.

Weinmann.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi Szczyttowey: że Ces. Kro. Kamery Prokuratura imieniem konwentu Skurczeńskiego Xięży Marysow u Sądow tych, o sumie 2000 zł. pol. żatobę na nią podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie ona została, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże Pani Szczyttowey adwokata tutejszego P. Spoteckiego, z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego Sąd m tutejszym wymieniła i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać musiała.

Józef de Nikorowicz.

Jan Morak

Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. W Krakowie d. 3 Wrześ 1800 roku.

Elser.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panom Józefowi i Janowi Trepkom: że Anstazy Radołski usądow tych, o przecięcie sprawy przez niego naprzeciw maście krydalney Józefa Gutowskiego względem likwi. d. waney summy 20,000 zł pol. mającey być wniesionej, żatobę na nich podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onyżże adwokata tutejszego Kęgolyka z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby dnia 3 grudnia r. b. sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestałi, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymieniłi, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zanied-

badia wynikać mogąca samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli
W Krakowie dnia 26 Sierpnia 1800.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Reinheim,

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicvi zachodniej.
W Krakowie dnia 2 września 1800 roku.

Elsner.

Magistrat C. K. Stołeczneho Miasta Krakowa czyni publiczności wiadomo, iż rzeczy ruchome; iako to: suknie różnego gatunku, złoto i srebro po niegdy J. Pani Maryannie Dyktarskiej pozostałe, dnia 14 Listopada r. b. w tutejszym sądzie, więcej podajacemu, mocą publiczney licytacji sprzedawane będą. Ochoť więc nabycia rzezononych ruchomych rzeczy mający, mają się na wyznaczonym powyżey terminie, i miejscu znajdować. Dan w Krakowie d. 21 Octobra 1800.

J. Gellinek.

V. Bartsch.

V. Lichocki.

Z Rady Magistratu C. K. Stoł. Miasta Krakowa.

Midowicz

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicvi zachodniej oznaymiają tym Edyktem Panu Karolowi Głębockiemu: że Pani Zofia Głębocka usądow tych, o dotarczenie sobie i dzieciom swoim żywności przyzwolitey, żatobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszała się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduie się, iemuż Panu Karolowi Głębockiemu adwokata tutryszeho Męciszewskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postawili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpoczęie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 9 gruznia 1800 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, iego sądom tutejszym wymienić, podług przepisu tych szrodkow prawa używał, ktore do swey obrony za najsukteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Kr. ko: Galicvi zachodniej. W Krakowie d. 10° września 1800 roku.

J. Daublebski Sternbeck

Magistrat C. K. Stołeczneho Miasta Krakowa, podaje niniejszem, do publiczney każącego wiadomości, iż na podaną do sądu tutejszeho przez Szła: J. P. Wojciecha Bartykowskiego Obywatela Krakow. Prozbę, wina stare roku 1768 i 1781 w piwnicy niegdyś J. P. Antoniego Krauzza Radzcy Krakow. pod Nrem 200 na ulicy Grodzkiej zostaiące na drugim piętrze, na dniu 17 Listopada o godzinie 10 zrana zaczynając, mocą publiczney aukcyi więcej podajacemu sprzedawane będą.

Ochoť więc nabycia takowych Win mający, ma się na wyznaczonym terminie, i miejscu znajdować, gdzie oraz ma wolność przyzrzenia szacunku tych Win.

Dan w Krakowie 16 Octobra 1800.

W niebyności J. W. Prezesa.

M. Wohlmann.

W. Bartsch.

Florkowski.

Z Rady C. K. Magistratu miasta Stołeczneho Krakowa.

Kozłowski.